

வளம் காண்போம் - தமிழக நலம் காண்போம் !

வளம் காண்போம் - தமிழக நலம் காண்போம்

மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீதான விவாதங்களுக்குப் பதிலளித்து
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள்
சட்டமன்றப் பேரவையில் 23-3-1998 அன்று ஆற்றிய உரை.

வெளியீடு :
இயக்குநர், செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

சிறப்பு வெளியீடு எண்: 9

‘தமிழரசு’ இலவச வெளியீடு

11-4-1998

வெளியிடுபவர்:

இயக்குநர்,
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை,
சென்னை.

தமிழரசு அச்சகம்,
சென்னை-600 002.

மேதகு ஆளுநர் அவர்களது உரை மீதான விவாதங்களுக்கும்

பதிலளித்துச் சட்டமன்றப் பேரவையில் 23.3.98 அன்று

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

ஆளுநர் உரையின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் பேரவை உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துவைத்து, இறுதியாக அவர்கள் எடுத்துவைத்த கருத்துக்கள் எல்லாவற்றின் மீதும் என்னுடைய பதில்களைச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அடுத்து; தொடர்ந்து வர இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் நடைபெறுகின்ற பொது விவாதம், தனித் தனித் தலைப்புகளிலே வருகின்ற மானியங்களின் விவாதங்கள் இவைகளில் அதற்கான விளக்கங்களை, விடைகளை அளிக்கமுடியும் என்ற நிலையில் குறிப்பிட்ட சில உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பற்றி மாத்திரம் எடுத்துக்கூறி சில பொதுவான செய்திகளை இந்த மாமன்றத்திலே பரிமாறிக் கொள்ளலாம் என்ற அளவோடு உங்கள் முன்னால் நின்று கொண்டிருக்கின்றேன்.

நாடாளுமன்றத்திற்கான தேர்தல் முடிவுற்று, அந்தத் தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

“இது கவர்னருடைய உரையல்ல. கருணாநிதியினுடைய உரை” என்றுகூட விமர்சிக்கப்பட்டு வெளியிலே பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. இந்த அவையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்

ஒரு உண்மையை - இதுவரையிலே உணராமல் இருக்கின்ற யாராவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதற்காகச் சொல்கிறேன் - எந்த ஒரு ஆளுநர் உரையாக இருந்தாலும் அது அரசாங்கத்தினுடைய உரைதானே தவிர, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையைத்தான் ஆளுநர், அரசின் சார்பாக அவைக்கு வழங்குகிறார் என்பதுதான் உண்மையே தவிர, முழுக்க முழுக்க அரசுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத உரை என்று யாரும் கருதிவிடக்கூடாது.

இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இன்று ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதனுடைய தோழமைக் கட்சிகள், அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் அதனுடைய கூட்டணிக் கட்சிகள் எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பெரும்பாலான இடங்களிலே வெற்றி பெறவில்லை என்ற உண்மை உலகத்திற்கே தெரிந்தது.

எனவே, அதைப்பற்றி நான் விளக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், இத்தகைய முடிவுகளின்போது இதற்கு முன்பு இந்த அவையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி நடந்துகொண்டது என்பதையும், குறிப்பாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், வேறு சில கட்சிகளும் தற்போது இங்கே எப்படி நடந்துகொண்டன என்றும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

1980-ஆம் ஆண்டு என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்திராகாந்தி அவர்களுடைய தலைமையிலான காங்கிரஸ் கட்சியும் தேர்தல் உடன்பாடு கொண்டு, நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே போட்டியிட்ட போது, புதுவை உள்ளிட்ட 40 தொகுதிகளில், 38 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளில் திராவிட

முன்னேற்றக் கழகம், இந்திரா காங்கிரஸ் அணி மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றன. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய தலைமையிலே இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, அந்தக் கூட்டணிக்குக் கிடைத்த இடங்கள் இரண்டே இரண்டு இடங்கள்தான். அப்போது நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தது.

மரபுக்கு விரோதமான மனப்பான்மை

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்போது நடந்துகொண்டதைப்போல, நடக்கின்ற, நடக்க வேண்டும் என்கின்ற நினைவே எங்கள் யாருக்கும் அப்போது வரவில்லை. அன்றைக்கு எனக்கு நேராக, இந்த அவையிலே நாங்கள் அமர்ந்திருக்கும்போது, ஆளுநர் உரையாற்றிய நேரத்தில் கருப்புக்கொடி காட்டப்பட்டது. இந்த அரசு பதவி விலக வேண்டும் என்ற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பதாகை கூட அதி.மு.க. சார்பில் இங்கே காட்டப்பட்டது. இதுபோன்ற மரபுகள் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய தலைமையிலே இருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டு இடங்களைப் பெற்று, தோல்வியைத் தழுவிய நேரத்தில், இங்கே எந்தக் கட்சியாலும் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை.

அன்றைக்கு இந்த அவையிலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ இந்த முறையைப் பின்பற்றுவது ஒன்றும் பெரிய காரியம் அல்ல; கஷ்டமான காரியம் அல்ல.

ஆனால், நாம் இந்த அவையிலே போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்கின்ற அந்த மரபுக்கு விரோதமாக நடக்கின்ற மனப்பான்மை கிஞ்சிற்றும் ஏற்படாத காரணத்தால் அன்று அந்தக் காட்சியை இந்த அவை கண்டது. அது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பதைத் தாங்கள், தங்களுடைய பெருந்தன்மையான தீர்ப்பின் மூலமாக இந்த அவைக்கு

விளக்கி நாட்டிற்கு உணர்த்தியிருக்கிறீர்கள், உறுப்பினர்களுக்கும் உணர்த்தி இருக்கிறீர்கள்.

தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியோ, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ கூட்டணி சேர்ந்து இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே போட்டியிட்டுப் பெரும்பாலான இடங்களைப் பெறவில்லை என்பதற்கு, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், மற்றும் பல உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய விமர்சனங்களைச் சற்று வேகமாகவே செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. சில நேரங்களிலே, அனுபவங்கள், அடுத்து நாம் எடுத்து வைக்க வேண்டிய அடிகளுக்கு உதவிடக்கூடும்; துணையாக இருக்கக்கூடும் என்ற அளவில் கடந்தகால அனுபவங்களை நாங்கள் இன்றைக்கு எங்களுக்குத் துணையாகக் கொள்கின்றோம்.

முனைப்போடு பயணம் தொடர்வோம்

திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பேசும்போது, “நீங்கள் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை விட்டுவிட்டீர்கள், எங்களை விட்டுவிட்டீர்கள், புதிய தமிழகம் கட்சியை விட்டுவிட்டீர்கள்” என்றெல்லாம் சொன்னார்.

நாங்கள் புதிய தமிழகத்தை என்றும் விடமாட்டோம். புதிய தமிழகமாகத், தமிழகத்தை ஆக்கவேண்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புகிறது. அதற்காகத்தான் தன்னுடைய பணியினை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நடந்து முடிந்ததற்குப் பிறகு, சில விஷயங்களை நாம் ஆராய்ந்து, யார் மீது குற்றம், எவர் மீது குற்றம் என்று ஒருவருக்கொருவர் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதைவிட, நடந்தவைகள் நடந்தவைகளாக இருக்கட்டும்; இனி நடப்பவைகள் நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்கின்ற அந்த முனைப்போடு பயணத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன்.

அந்த அடிப்படையிலேதான், நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் ஏற்பட்ட முடிவை இருகூறாகப் பிரித்து, ஒரு முடிவு, தமிழகச் சட்டமன்றத்திற்காக நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் இரண்டு தொகுதிகளிலும் இந்தக் கூட்டணி வெற்றி பெற மக்கள் ஆதரவு வழங்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, நாடாளுமன்றத்திலே அளித்த வாக்கு, மத்தியிலே ஒரு நிலையான ஆட்சி அவர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதையும் கவர்னருடைய உரை விளக்கியிருக்கின்றது.

யாரும் ஏமாறாதீர்

இதனை எல்லோரும் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு எதிராக மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணி யாரும் ஏமாறத் தயாராக வேண்டாம் என்று நான் அவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த அவையில், பல பிரச்சினைகள், கொந்தளிப்பான பிரச்சினைகள், பரப்பரப்பான பிரச்சினைகள், இந்தப் பேச்சினால் என்ன விளைவு ஏற்படுமோ என்று நானே அஞ்சுகின்ற அளவிற்குப் பேசப்பட்ட பல பிரச்சினைகள் எல்லாம், பல்வேறு தலைவர்களாலும் உறுப்பினர்களாலும், இங்கே பேசப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குச் செல்வதற்கு முன்பு, நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சிலர் தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றி எடுத்துச்சொன்ன அந்தச் செய்திகளுக்கு நான் முதலில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பேசும்போது, அறந்தாங்கி சர்க்கரை ஆலை என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகின்றேன்; மத்தியிலே இருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசு, அதனுடைய தொழில்துறை அமைச்சர் முயற்சியால் நம்முடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, 213.97 அன்று ரூ.ஐ.டி பாரி நிறுவனத்திற்குச்

தினசரி 2500 டன் கரும்பு அரவை செய்யும் திறன் உள்ள சர்க்கரை ஆலை ஒன்றைப் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், அறந்தாங்கி வட்டத்திலே நிறுவ அனுமதி அளித்துள்ளது.

அந்த ஆலைக்குக் கரும்பு பயிரிட, கரும்புப் பகுதி ஒதுக்கீடு செய்யும் படி 25.6.97 அன்று ஈ.ஐ.டி. பாரி நிறுவனம், சர்க்கரைத் துறை ஆணையருக்கு விண்ணப்பித்துள்ளது. இந்த விண்ணப்பம் சம்பந்தமாக, அரசால் நியமிக்கப்பட்ட பகுதி ஒதுக்கீட்டுக் குழு, நிலப்பகுதிகளை ஒதுக்கீடு செய்கின்ற அந்தக்குழு பரிசீலித்தது; அரசுக்கு அதனுடைய பரிந்துரையை அனுப்பியுள்ளது. அதன் அடிப்படையில், அறந்தாங்கி ஆலைக்குப் பகுதி ஒதுக்கீடு ஆணை சர்க்கரைத் துறை ஆணையரால் 5.2.98 மற்றும் 17.2.98 அன்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஈ.ஐ.டி. பாரி நிறுவனம், அறந்தாங்கி வட்டத்திலே உள்ள குரும்பூர் என்ற கிராமத்தில் இந்த ஆலை அமைக்க ஏதுவாகத் தேவைப்படும் நிலத்தை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரிவித்துள்ளது. மேலும் இந்த ஆலை நிறுவ்வதற்கு நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து தேவைப்படும் கடனைப் பெறவும், இந்த நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளது. ஆலை நிறுவ்வதற்குத் தேவையான நிலம் வாங்கப்பட்ட பின் ஆலைக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரங்களைத் தருவித்து ஆலையை நிர்மாணம் செய்து முடித்து, இந்த ஆலை 1999 -ஆம் ஆண்டு இறுதியில் இயங்கத் தொடங்கும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தொடக்கத்திலே உரையாற்றிய நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குத் தமிழகத்திலே 8 விழுக்காடு மாத்திரமே நிதி ஒதுக்கீடு வழங்கப்படுவது மிகக் குறைவானது என்றும், வேறு சில மாநிலங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அங்கெல்லாம் 40 விழுக்காடு, 30 விழுக்காடு

வழங்கப்படும்போது, இங்கே மாத்திரம் 8 விழுக்காடு என்ன நியாயம் என்றும் கேட்டார்கள்.

இந்த 8 விழுக்காடு என்பது 1997-98 ஆம் ஆண்டு வரவு - செலவுத் திட்டத்திலே மொத்த வரி வருவாயிலே 8 விழுக்காடு என்பதாகும். அதன்படி உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் வகையில் 662 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இவை தவிர, கேளிக்கை வரியிலே 90 விழுக்காடு, 100.67 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் முத்திரைத்தாள் மீதான மேல் வரி, நிலவரி வருவாயிலே தல வரி, தல மேல் வரி, பண்ணைக் காடுகள் வளர்ச்சி வருவாயிலிருந்து ஊராட்சிகளுக்கு மாற்றம் செய்யும் தொகை, 10-வது நிதிநிலைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி உள்ளாட்சிமன்றங்களுக்கான மானியங்கள், குடிநீர் வழங்குவதற்கான கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகின்ற மானியம், பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்டத் திட்டம், அடிப்படை வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான மானியங்கள், குறைந்த அளவு தேவைத் திட்டத்தின் கீழ் மானியங்கள் போன்ற பல்வேறு மானியங்களின் கணக்கில் 539.24 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சிகளுக்கு ரூ. 1,301.91 கோடி

இவ்வாறாக 1997 - 98ஆம் ஆண்டில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கீடு 1301.91 கோடி ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இது 9 அல்லது 10 சதவீதம்தான் இருக்கும். ஆனால், கர்நாடகத்திலே 36 விழுக்காடு இருக்கிறதே என்று சுப்பராயன் அவர்கள் வினவக்கூடும். அதற்கான விளக்கத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

இங்கே நம்முடைய மாநிலத்தில் எல்லாப் பொறுப்புகளையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, சில பொறுப்புக்களைத்தான் உள்ளாட்சி மன்றங்

களுக்குத் தந்து, அந்தப் பொறுப்புகளுக்கான தொகை ஒதுக்கும்போது 8 சதவீதம் அல்லது 9 சதவீதம் அல்லது 10 சதவீதம் என்கின்ற அளவிற்குத்தான் அது போய் நிற்கின்றது. உதாரணமாக, கர்நாடக மாநிலத்தில் 10 ஆம் வகுப்பு வரையிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் மற்றும் உள்ளாட்சிப் பணியாளர்களுக்கான சம்பளம், அவர்களைப் பற்றிய பொறுப்பு அத்தனையும் மாவட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம்தான் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இங்கே ஆசிரியர்களைப் பஞ்சாயத்திலே ஒப்படைத்தால், நாளைக்கே போர்க்கொடி தூக்குவார்கள். அந்தப் போர்க்கொடிக்கு அடுத்த கொடியாக சுப்பராயனுடைய கொடி நிற்கும் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏற்கெனவே அனுபவப்பட்டு இருக்கின்றோம்.

எம்.ஜி.ஆர் காலத்திலும் சரி, அதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் சரி; ஆசிரியர்களுடைய ஒரு பெரும் கோரிக்கையே, எங்களை ஒன்றியத்திலோ அல்லது உள்ளாட்சி மன்றங்களிலோ ஒப்படைத்து விடாதீர்கள் என்பதுதான். எனவே, அவர்களை எல்லாம் ஒன்றியத்திலே, உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே ஒப்படைத்தால், இன்னும்கூட அதிக சதவீதத்தை நிதி ஒதுக்கீடு நாம் அவர்களுக்குச் செய்யமுடியும். அது மாத்திரமல்ல; மருத்துவ மனையிலே கூட, 50 படுக்கைகள் குறைவாக உள்ள எல்லா மருத்துவச் செலவினத்தையும் அங்கெல்லாம் - கர்நாடகா போன்ற மாநிலங்களில், மாவட்டப் பஞ்சாயத்துக்களே ஏற்றுக்கொண்டு உள்ளன.

இதைச் சொல்லும்போது ஒரு கேள்வி எழும். ஏன் அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை, ஆசிரியர் இல்லாவிட்டால் மற்ற உரிமைகளை ஏன் ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தரக்கூடாது என்று கேட்கக் கூடும். இதற்காகத்தான் ஒரு குழுவையே நாம் இன்றைக்கு அமைத்து இருக்கின்றோம்.

இதற்கிடையில், மேற்கு வங்கத்தைப் பார்த்தால், அங்கே 16 சதவீதம்தான். அவர்கள் பேசிய பிறகு, அங்கெல்லாம் தொடர்புகொண்டு,

அதிகாரிகளைவிட்டு, தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, கேட்டபோது, மேற்கு வங்கத்திலே 16 சதவீதம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு வருகிறது. அங்கே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக பட்ச பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்ற உண்மையை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

அதிக அதிகாரம் வழங்கிடக் குழு

அதுமாத்திரமல்ல; அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே 73, 74-வது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான இனங்கள், உதாரணமாகக் கல்வி, சுகாதாரம் ஆகிய இனங்கள் எல்லாம் உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலேதான் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே மேற்கு வங்கத்தை ஆதரிக்கின்ற கம்யூனிஸ்டுகள் இருந்தாலும் கூட, உள்ளாட்சி மன்றங்களிடத்தில் ஆசிரியர்களை ஒப்படைத்தால், அதை நிச்சயமாக ஏற்கமாட்டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை நாம் அணுக வேண்டும்.

எனவேதான், இன்னும் என்னென்ன அதிகாரங்களை அவர்களுக்குத் தரலாம் வழங்கலாம் என்பதற்கான குழு, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரை அமைப்பாளராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்தக் குழுவினுடைய பணிகள் எப்பொழுதோ நடைபெற்று முடிந்து இருக்கவேண்டும். ஆனால், குழு அமைப்பதற்காக ஒவ்வொரு கட்சியினுடைய தலைவருக்கும் கடிதம் எழுதி, உங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஒரு உறுப்பினரை வழங்குங்கள் என்று கேட்டபோது, பல கட்சிகளிடமிருந்து பதில் உடனடியாக வரவில்லை; மிகத் தாமதமாகத்தான் வந்தது. எந்தக் கட்சிகள் என்று பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை; யாரும் என்னை ஆவலோடு, அதிர்ச்சியோடு பார்க்கத் தேவையில்லை. எந்தக் கட்சியினுடைய பெயரையும் நான் குறிப்பிடமாட்டேன்.

ஆனால் அப்படி தாமதமாக வந்த காரணத்தால் அந்தக் குழுவினுடைய பணி தொடங்கவும் தாமதம் ஆயிற்று. ஒரு கூட்டமோ அல்லது இரண்டு கூட்டங்களோதான் அந்தக் குழுவினுடைய கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. அதற்கிடையில் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வந்துவிட்டது. ஆகவே அந்தக் குழுக் கூட்டத்திற்கு நேரமில்லாமல் போய்விட்டது. இனி, அந்தக் குழு நம்முடைய சட்டமன்றப்பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே கூட இடைப்படுகின்ற நேரத்தில் அந்தக்குழுவை நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நான்கைந்து தடவையாவது கூட்டி, இன்னும் என்னென்ன அதிகாரங்களை உள்ளாட்சிகளுக்குத் தரலாம் என்பதை நிர்ணயித்து, அரசுக்கு அறிக்கையாக அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

இங்கே நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் மணி அவர்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ரப்பர் - தொழிற்சாலை அமைய வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களும் சரி, குமாரதாஸ் அவர்களும் சரி, நீண்ட நாட்களாக வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரப்பரைப் போலவே அந்த ரப்பர் தொழிற்சாலையும் நீண்டுகொண்டே போகின்றது. இருந்தாலும் 1994-ஆம் ஆண்டில் செண்பகராமன்புரார் என்ற கிராமத்திலே வாகன டயர் திட்டம் ஒன்றை அமைக்க 70 ஏக்கர் நிலத்தைக் கையகப்படுத்த முன்பிருந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அதற்கு எதிராக உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடுத்து, இடைக்காலத் தடையாணையை 1995 -ஆம் ஆண்டு பெற்றுவிட்டார்கள்.

ஆனால், அந்தத் தடையாணையை விலக்குவதற்குக் கடந்த கால அரசு விரைவான நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால், நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதிலே ஏற்பட்ட தாமதத்திற்காக வேதனைப்பட்டு அங்கே ரப்பர் தொழிலைத் தொடங்க முனைந்த அந்தத் தொழில் முனைவர், இந்தத் திட்டமே தேவையில்லை என்று அதைக் கைவிட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அவர் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டபிறகு, 'டிட்கோ' நிறுவனம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. 'டிட்கோ' நிறுவனம் அந்த நிலங்களுக்கான தொகையை அளித்து, நிலத்தைக் கையகப் படுத்தும் அலுவலரிடம் அந்தப் பொறுப்பை இன்றைக்கு வழங்கியிருக்கின்றது. அதே நேரத்தில், நீதிமன்றத் தடை ஆணையை விலக்குவதற்கும் பெருமுயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

௬.50 கோடியில் தொழில் பூங்கா

அதேநேரத்தில், ரப்பரை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் பூங்கா (இன்டஸ்ட்ரியல் பார்க்) ஒன்றை அமைக்க இந்த அரசு கருதியுள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இதற்காக, ஏற்கெனவே கையகப்படுத்தப்படும் நிலத்திற்கு, அருகில் இன்னொரு 15 ஏக்கர் நிலம் கண்டறியப்பட்டு, அவற்றையும் கையகப்படுத்த விரைவான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான் நண்பர் மணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்தத் தொழில் பூங்கா - ரப்பர் பூங்கா, சிறிய மற்றும் நடுத்தர ரப்பர் தொழில்கள் அமைக்க முன்வருகின்ற தொழில் முனைவோருக்கு உதவும்.

அமைக்கப்படவுள்ள ரப்பர் தொழில் பூங்கா தடையில்லாத மின்சாரம், நீர்வளங்கள், உற்பத்தியாகும் ரப்பர் தரங்களைப் பிரித்தெடுத்து ஒரே இடத்தில் சோதனை மற்றும் சான்றிதழ் வழங்குகின்ற வசதிகள், பொது நீர் வெளியேற்றம், கழிவு நீர்ச் சுத்திகரிப்பு வசதிகள், தகவல் தொடர்பு வசதிகள் போன்ற அனைத்து அடிப்படை வசதிகளையும் கொண்டதாக அமையும் என்பதையும், இப்பூங்காவுக்கான பூர்வாங்கமான திட்ட மதிப்பீடு ௬.50 கோடியாகும் என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் எடுத்துக் கூறி இதை விரைந்து முடிக்க 'டிட்கோ' நிறுவனம் எல்லாவிதமான முனைப்பான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவருகின்றது என்பதையும் நான் நண்பர் மணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இரண்டே வண்ணங்களில் குடும்ப அட்டை

பொதுப்பிரச்சினையாக - தொகுதிப் பிரச்சினைகளாக இல்லாமல், மாநிலம் தழுவிய பொதுப் பிரச்சினையாக, பொதுவாக பொது விநியோகம் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே அதைப்பற்றி விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களுமே இந்தக் குடும்ப அட்டை, நியாய விலைக்கடைகள், பொது விநியோகம் இவைகள் பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதில் தாமதம் ஆனது உண்மைதான். ஆனால் திட்டமிடுகின்ற நேரத்தில், மூன்று வண்ணங்களில் அட்டைகள் என்று எண்ணித் திட்டமிட்டபோது, அந்த அட்டைகளை அச்சிடுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தவர்கள், இதற்குக் காலதாமதம் ஆகும் என்று தெரிவித்த நேரத்திலே, விரைந்து முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நானும் உணவு அமைச்சரும் மற்றும் அதிகாரிகளும் ஒரு ஐந்தாறு தடவையாவது அவர்களிடத்திலே விவாதித்திருக்கின்றோம். இருந்தாலும் கூட, அதை அச்சேற்றுகின்ற பணி விரைந்து முடிக்கப்படவில்லை. அந்த நேரத்திலேதான், இந்த ஆளுநர் உரைக்கு முன்பு எனக்குத் தோன்றிய யோசனையாக, இந்த மூன்று வண்ண அட்டைகள் தேவையா, பச்சை அட்டை, மஞ்சள் அட்டை, இளம்சிவப்பு அட்டை என்று மூன்று அட்டை தேவையா? அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு, அதாவது 'ஆப்ஷனிலே' ஒரு அட்டை, மற்றவர்களுக்கு அரிசி மற்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களைத் தருவதற்கு ஒரு அட்டை என்று இருக்கின்றது போதாதா? ஒருவருக்கு இல்லவே இல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு அட்டை தேவையா- என்று யோசித்தபோதுதான் வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு இல்லவே இல்லை என்ற நிலையில் அந்த அட்டை வழங்கப்படலாம்.

எனவே, இரண்டு அட்டைகள் போதுமானது என்று அந்த அட்டைகளைக் கணக்கிடும்போது நம்முடைய தாமரைக்கனி குறிப்பிட்டதைப்போல பச்சை மீது வந்துள்ள வெறுப்பால் - வெறுப்பு ஒன்றும்

வரவில்லை, என்றைக்கும் வராது. ஏனென்றால் பச்சைப் பசேல் என்றுள்ள இயற்கையைப் பார்ப்பதிலேதான் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. இந்த எண்ணத்தில் அந்த நிறத்தை விலக்கிடவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் மாற்றி, அமைக்க எண்ணியபோது, அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிற அட்டைகளை எத்தனை என்று கணக்கிட்டபோது, எந்த நிறத்தைக் குறைத்தால் இழப்பு குறைவாக இருக்கும் என்று எண்ணியபோது, பச்சை நிற அட்டைகள்தான் குறைவாக அச்சடிக்கப்படும். ஏனென்றால், இல்லை என்று சொல்கிற கார்டுகள்தான் குறைவாக இருக்கும். ஆகவே அதை விலக்கிவிட்டு, மற்ற நிறங்களை அச்சிடலாம் என்றவொரு முடிவுக்கு வந்து, மஞ்சள், இளம் சிவப்பு என்ற அந்த இரண்டு வண்ண அட்டைகளை வெளியிடுவது என்ற முடிவுக்கு அரசு வந்திருக்கிறது.

இதிலே வருமான அடிப்படை பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குப் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். நம்முடைய நண்பர் ஆர்.எம்.வீரப்பன் அவர்கள் எம்.ஜி.ஆர் மன்றத்தினுடைய தலைவர், அவருடைய கட்சி சார்பாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருமான அடிப்படையே கூடாது. எல்லோருக்கும் கார்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே உணவு அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், மத்திய அரசு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உணவு வழங்கவேண்டும். உணவு தானியங்கள் வழங்க வேண்டும், அது அரிசி ஆனாலும், கோதுமை ஆனாலும் - என்கிற முடிவை ஐக்கிய முன்னணி அரசு எடுத்தபோது, அந்த முடிவு எடுக்கிற கூட்டத்தில் நானும் கலந்துகொண்டேன் என்ற விலையில் ஐக்கிய முன்னணியின் உறுப்பினர் என்கிற முறையில் மாத்திரமல்ல; நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் என்கிற முறையிலும் நான் எடுத்துவைத்த கருத்து, 'ஏற்கெனவே நீங்கள் சொல்கின்ற விலையைவிடக் குறைவான

விலைக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிலே நாங்கள் அரிசி விற்பனையை நியாய விலைக்கடைகளிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்பதை எடுத்துக்காட்டி, நீங்கள் கொண்டு வருகின்ற இந்த முறையின் காரணமாக எங்களுக்கு மத்திய அரசு வழங்குகின்ற அரிசியைக் குறைத்து விடக்கூடாது என்ற உத்திரவாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் - நான் அவர்கள் எடுத்த அந்த முடிவுக்கே ஒப்புதல் அளித்தேன்.

மஞ்சள் அட்டை வைத்திருப்பவர்கள் விரும்பினால் அரிசி

அந்த உத்திரவாதத்தை, அன்றையப் பிரதமரும், உணவு அமைச்சரும் கூட அந்தக் கூட்டத்திலே எனக்கு வழங்கினார்கள். அந்த உத்திரவாதத்தின்படி நமக்கு அவர்கள் அரிசி வழங்கிவருகிறார்கள் என்பதை ஆளுநர் உரையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். இந்த வருமான வரம்பு, வறுமைக்கோடு எது என்பதை நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய அரசால் வெளியிடப்பட்ட ஒன்றாகும். இந்த வருமான வரம்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால், 1250 ரூபாய் இருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம்தான், இந்த 'சிகப்பு அட்டை' அரிசி மற்ற அத்தியாவசியப் பொருள்கள் வழங்கப்படும் என்று இல்லை. அதற்கு மேலாக மஞ்சள் அட்டை வைத்திருப்பவர்கள் கூட அவர்கள் விரும்பினால் - 'ஆப்ஷன்' அவர்களுக்கு அரிசிதான் வேண்டும் என்றால் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

எனவே, அப்போது எனக்கு அரிசிதான் வேண்டும் என்று மஞ்சள் அட்டைக்காரர் சொல்வாரேயானால், மஞ்சள் அட்டையும், இளம் சிகப்பு அட்டையும் ஒரே தரம்தான். அப்போது - 'இல்லை, இல்லை எனக்கு வேண்டாம். எனக்குத் தேவையில்லை' என்று அவர்களாக முன்வந்து வேண்டாம் என்று சொன்னால் தவிர, அவர்களுக்கு அரிசி வழங்குவது நிறுத்தப்பட மாட்டாது. மஞ்சள் அட்டைக்கும் அரிசி உண்டு என்பதை நான் மிகத் தெளிவாக இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

வருமான அடிப்படையிலே இருக்கின்ற இந்த முறை தீது. இதனால் கெடுதி ஏற்படும் என்ற விமர்சனத்திற்கு எள்ளளவு இடமுமில்லை. அப்படியாரும் அதற்காக வருத்தப்படத் தேவையில்லை. அதற்காக அதிர்ச்சி அடையத் தேவையில்லை என்பதையும் இந்த விளக்கத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கெல்லாம் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகரத்திலே இந்த அட்டை வழங்கத் தொடங்கப்பட்டு, விரைவிலே முடிவறும் என்று மாதக்கணக்கிலே, முதலிலே சொல்லப்பட்டது உண்மைதான்.

பழைய அட்டைகளுக்கும் ரேஷன் பொருட்கள்

ஆனால், எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டுவிட்ட காலதாமதத்தால் சற்று அந்த நாட்களை நீட்டிக்க வேண்டிய இன்றியமையாமை இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக இங்கே நம்முடைய நண்பர் அழகிரி அவர்கள் இன்றைக்குக் குறிப்பிட்டதைப்போல, இந்த இடைக்காலத்திலே யாரும் குடும்ப அட்டை - இல்லாமல் அவதிப்படுகின்ற நிலை நிச்சயமாக வராது. ஏன் என்றால், ஏற்கெனவே இருக்கின்ற அட்டைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் நியாயவிலைக் கடைகளிலே அவர்களுக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இன்றைக்கும் இருக்கின்றது. நாம் அவர்களுக்கு மேலும் உதவிகரமாகவும், அதே நேரத்திலே அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாதார இழப்பின் சுமையைக் குறைப்பதற்காகப் போலி அட்டையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகவும்தான் இந்த முறையை நாம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும் .

சென்னை மாநகரத்தில், ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டதைப்போல மே முதல் தேதி முதல் இந்த அட்டைகள் வழங்கப்படும். அது, ஜூன் மாதம் முதல் தேதி முதல் நடைமுறைக்கு வரும். அந்தப் பொருட்களை வாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நடைமுறைக்கு வரும். அதேபோல் சென்னை மாநகரத்திலே மே முதல் தேதி வழங்கப்படும் அதே காலகட்டத்தில், மதுரை,

கோவை, திருச்சி, சேலம் ஆகிய மாநகரப் பகுதிகளிலும் அதே முதல் தேதி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படும். திருநெல்வேலி, மாநகரப் பகுதியில் மே மாதம் 16ஆம் தேதி முதல் இந்தக் குடும்ப அட்டை வழங்கப்படும்.

மாவட்டங்களில் உள்ள நகராட்சி, பேரூராட்சி மற்றும் கிராமப் பகுதிகளில் புதிய குடும்ப அட்டைகள், இந்த வண்ண அட்டைகள், 1.6.98 முதல் வழங்கப்படும். கன்னியாகுமரி, நெல்லை, தூத்துக்குடி, தேனி, திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மற்றும் வேலூர் ஆகிய 8 மாவட்டங்கள் தவிர, மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எல்லாம் கூட 1.6.98ல் இந்த அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுவிடும்.

நான் குறிப்பிட்ட இந்த 8 மாவட்டங்களில் மாத்திரம் 1.7.98 முதல் இந்தக் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படும்.

அனைவருக்கும் ஜூலை மாதத்திற்குள் குடும்ப அட்டைகள்

நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப் போல, தற்போதுள்ள குடும்ப அட்டைகளை அதுவரையிலே நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவாதத்தினையும் நான் தருகின்றேன். எனவே, மாநிலம் முழுவதும் இந்தப் புதிய இரு வண்ணக் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கும் பணி, மே மாதம் முதல் தேதி தொடங்கப்பட்டு, ஜூலை மாதத்திற்குள் முடிக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் அழகிரியும், மற்றும் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இன்னும் சில குடும்பங்கள், குடும்ப அட்டைகள் இல்லாமலே இருக்கின்றார்கள் என்ற குறையை இங்கே எடுத்து காட்டியிருக்கின்றார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்படாமல் உள்ளன என்ற கருத்தும் ஆளும் கட்சி சார்பிலும், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் சார்பிலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி, இதுவரையில் குடும்ப

அட்டைகளைப் பெறாமல் விட்டுப் போன குடும்பங்களுக்கு, நகராட்சி, பேரூராட்சி மற்றும் கிராமப் பகுதிகளில் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு, அவர்களுக்கும் புதிய குடும்ப அட்டைகள் ஜூலை மாதத்திற்குள் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதையும், அதற்கான அறிவிப்புகளும் விரைவிலே வரும் என்பதையும் மாநகராட்சிப் பகுதிகளில் விடுபட்டுப் போன குடும்பங்களிலிருந்து புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்க ஏற்கெனவே மனுக்கள் பெறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்தக் குடும்ப அட்டை பிரச்சினைக்கு அடுத்து, ஏன் அடுத்து என்று கூட சொல்லமுடியாது, இதைவிட சற்று மேலாகவே கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டு இருக்கின்றது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் சுப்பராயன் அவர்களும், பெரியசாமி அவர்களும் - ஏன் எல்லோரும் நம்முடைய திருநாவுக்கரசு போன்றவர்கள், அத்தனை எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்களும், இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி மிகுந்த உருக்கத்தோடு, கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவர்களே கழகத்திற்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் உள்ள ஈடுபாட்டைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள்.

1955 - 56ம் ஆண்டில், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நானும், மற்றும் நம்முடைய பேராசிரியர் போன்ற கழகத்தினுடைய தலைவர்களும், கைத்தறித் துணிகளைத் தலையிலும், முதுகிலும் சுமந்து, 'கைத்தறி வாங்கலையோ கைத்தறி' என்று அன்றைக்கு உடுமலை நாராயண கவிராயர் எழுதிய பாடல் 'செந்தமிழ் நாட்டுக் கைத்தறிச் சேலை வேட்டிகள் வாங்கிடுவீர், நம் கைத்தறியாளர் சேமமுறவே வாங்கிடுவீர்' என்ற பாடலைப் பாடிக்கொண்டு, அண்ணா அவர்கள் திருச்சியிலும், நான் சென்னையிலும், கைத்தறித் துணிகளை விற்போம். அன்றைக்கு ஒருநாள் விற்பனை 1 இலட்சம் ரூபாய். அன்றைக்கு 1 இலட்சம் ரூபாய் என்றால் இன்றைக்கு

எவ்வளவு என்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். 1 இலட்சம் ரூபாய்க்கு அன்றைக்கு கைத்தறித் துணிகளை விற்று, தேங்கிக் கிடந்த கைத்தறித் துணிகளுக்கு ஒரு 'மவுஸ்', ஒரு மகத்துவத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நிலையை அன்றைக்கு நாங்கள் உருவாக்கினோம்.

அப்படி விற்றபோதுதான், அதுவரையிலே கதர் ஆடையிலேயிருந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள், சென்னையிலே நான்விற்ற கைத்தறி ஆடைகளை அன்றைக்கு அவருடைய இல்லத்திலே 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு வாங்கி, அதற்குப் பிறகு, கைத்தறி கட்ட ஆரம்பித்தார் என்ற ஒரு வரலாற்றுச் செய்தியையும் உங்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

இன்றைய நிலையில் உலகம் முழுவதும் இந்தத் துணித் தொழிலில் ஒரு முடக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவோம். கைத்தறியாளர்களுடைய குறைகளைத் தமிழகத்திலே போக்குவதற்கு இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றிரண்டை நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமையாகும்.

கைத்தறியாளர் குறைகளைப் போக்கிட அரசு எடுத்த நடவடிக்கை.

89 - ஆம் ஆண்டிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவச வேட்டி சேலை வழங்குவது என்ற திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, விரிவாக அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 97 - 98ல் ரூ.92.60 கோடி மதிப்புடைய சேலைகளும், வேட்டிகளும் தமிழகத்திலே உள்ள கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்கள் மற்றும் விசைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விற்பனை செய்யப்பட்டு, எந்தவிதமான புகாருக்கும் இடமில்லாமல் நல்ல தரமான வேட்டிகள், சேலைகள் வழங்கப்பட்டது. சில பேருக்கு வழங்கப்பட

விட்டுப் போயிருக்கலாம். ஆங்காங்கே உள்ள குறைகளின் காரணமாகத் தரமான வேட்டி, சேலைகள் நடுத்தர வாக்கத்தினர் கூட எங்களுக்குத் தரக்கூடாதா என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு அவ்வளவு தரமான வேட்டிகளும், சேலைகளும், ரூ.92 கோடிக்கு அத்தனையும் நெசவாளர் சங்கங்கள், விசைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேதான் உற்பத்தி செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு, ரூ.92 கோடி அவர்களுக்குப் போய்ச்சேர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோல் 98 - 99 ஆம் ஆண்டு திட்டப்படி, வேட்டி சேலை இலவசமாக வழங்கப்படும் திட்டப்படி இந்தச் சங்கங்களுக்கே அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு மீட்டர் துணி கூட வெளி மாநிலங்களிலிருந்தோ, தனியாரிடமிருந்தோ கொள்முதல் செய்யப் படவில்லை என்பது இந்த அரசு கைத்தறி நெசவாளர்கள் மீது கொண்டுள்ள அக்கறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது என்பதை நான் இந்த அவையிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பள்ளி மாணவ, மாணவிகளுக்கு வழங்கப்படும் இலவசச் சீருடைகளுக்காக ரூ.56.74 கோடி மதிப்புடைய 188 இலட்சம் மீட்டர் துணிகள் தமிழக நெசவாளர்களால்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர் நலம், பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலம், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலம் ஆகிய துறைகள் நடத்துகின்ற பள்ளி மாணவ மாணவிகளுக்குச் சீருடை வழங்குகின்ற திட்டத்திற்கு ரூ.6.83 கோடி வழங்கப்பட்டு, 22 இலட்சம் மீட்டர் சீருடைத் துணிகளும் தமிழக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமேதான் உற்பத்தி செய்யப் பட்டுள்ளது.

இவைகள் எல்லாம் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கக் கூடாது என்பதற்காக, நெசவாளர் களுக்கே போய்ச் சேரவேண்டும் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே போய்ச் சேரவேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு மீட்டர் துணி

கூட வெளியிலே வாங்காமல் அவர்களுக்கே போய்ச் சேர இந்த அரசு வகுத்த வழிகள் ஆகும்.

ஆண்டு முழுவதும் 20 சதவிகிதத் தள்ளுபடி

அது மாத்திரமல்லாமல் கைத்தறித் துணிகளுடைய விற்பனையை மேம்படுத்த இந்த அரசு உச்சவரம்பு இல்லாமல் ஆண்டு முழுவதும் 'ரிபேட்' 20 பர்சென்ட் - 20 விழுக்காடு தள்ளுபடி மானியம் வழங்கி ஆணை பிறப்பித்திருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவீர்கள். இதன் விளைவாக 97-98 ஆம் நிதியாண்டில் முதல் 5 மாதங்களில், அதாவது 1.4.97 முதல் 31.8.97 முடிய ரூ.147 கோடியாக இருந்த விற்பனை அடுத்த 6 மாதங்களில் 1.9.97 முதல் 28.2.98 முடிய ரூ.235 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது என்பதை நான் பெருமிதத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதாவது இந்த 20 விழுக்காடு ஆண்டு முழுவதும் என்று ஆக்கிய காரணத்தால் அதிக விற்பனை ரூ.88 கோடிக்கு ஆகியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

அது மாத்திரமல்ல, கூட்டுறவுச்சங்க நெசவாளர்களுக்கு 1.4.97 முதல் 10 விழுக்காடு அகவிலைப்படியும், 1.10.97 முதல் அடிப்படை கூலியிலே 10 விழுக்காடு உயர்வும் அளிக்கப் பட்டுள்ளது. கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்து, ஓய்வுபெறும் நெசவாளர்களுக்கு மாதம் ரூ.150 ஓய்வூதியம் வழங்கி வருகின்றது. அதை - அந்த ஓய்வுபெறும் வயதை 58-லிருந்து 60-ஆக இந்த அரசு உயர்த்தியுள்ளது 16.6.96 முதல்.

நெசவாளர்களுக்கு ஆயுள் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் காப்பீட்டுத்தொகை 15,000 ரூபாய் என்பது 18.9.96 முதல் இந்த அரசினால் 25,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு உதவிகைள் செய்தும்கூட, இந்த அளவிற்குப் பக்கபலமாக இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு இன்னமும் முழுமையாகத் துன்பம்

தீர்ந்தபாடில்லை என்பதை உறுப்பினர்களைப் போலவே நானும் உணர்ந்து வருத்தப் படுகின்றேன்.

நெசவாளர்கள் வளம்பெறக் குழு

எனவே, இவைகளை நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து அவர்களுடைய வாழ்விலே வளம் சேர்க்கவும், நலம் சேர்க்கவும் அவர்களுக்கு எளிதாக நியாய விலையிலே நூல் கிடைக்கவும், அவர்களிடம் தேங்கிக் கிடக்கும் துணியைக் கொள்முதல் செய்வதற்கும், அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கவும், அவர்களுக்கு தேவையான கடன் வசதி எளிதில் பெறவும் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து, இந்த அரசுக்கு ஆலோசனைகளையும், பரிந்துரைகளையும் வழங்குவதற்காக, நெசவாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள் கொண்ட குழு ஒன்றினை அமைத்து, அந்தக் குழு மிக மிக விரைவில் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே அரசுக்கு அறிக்கை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்படும்.

அந்தக் குழு உறுப்பினர்கள் யார், யார் என்பதை அடுத்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்குள்ளாக அவர்களை யெல்லாம் கலந்துபேசி, அந்த உறுப்பினர்களுடைய பெயர்கள் குறிப்பிடப்படும். அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளைக் கொண்டு, நெசவாளர் துயர் நீங்க நல்ல முடிவுகளை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து எடுப்போம் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில் (நேஷனல் அஜெண்டா) பற்றி விவாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இதுபற்றி நேற்றைக்கு முன் தினம் நடைபெற்ற விவாதத்தில் சில விளக்கங்களை நான் தந்திருக்கின்றேன். இந்த நேஷனல் அஜெண்டா 17 கட்சியினுடைய தலைவர்கள் கையெழுத்திட்டு, வெளியிட்டுள்ள ஒன்றாகும். வாஜ்பாய் அவர்கள், அத்வானி அவர்கள்,

செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள், வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்கள், வை.கோ. அவர்கள், டாக்டர் ராமதாஸ் அவர்கள் என்று, 17 பேர் கையெழுத்திட்டுள்ள அறிக்கை ஆகும்.

தமிழக நலனுக்கு விரோதமாக 'நேஷனல் அஜெண்டா'

இந்த நேஷனல் அஜெண்டாவில் இன்னென்ன திட்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதித்து, அது சேர்க்கப்படாத சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது, சேர்க்கப்பட்டதும் தமிழக நலன்களுக்கு, சமுதாய நலன்களுக்கு, விவசாய நலன்களுக்கு விரோதமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும்போது, இந்தக் கோரிக்கைகளை வைக்காமலேயே இருந்திருக்கலாமே என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

ஏதோ முன்னாள் முதலமைச்சர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் சொன்னார் என்பதற்காக நான் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அதை எதிர்க்கவேண்டுமென்று கருதுகின்றவன் அல்ல. உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்னைப் பற்றி. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே மாற்றம் ஏற்பட்டு அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபோது, காவிரிப் பிரச்சினையிலே அவருக்குக் கை கொடுக்கின்ற வகையிலே நடந்து கொண்டதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அதுபோல அவரும், இதே அவையில், இதே இடத்தில் பேசிய பேச்சு காவிரிப் பிரச்சினையானாலும், வேறு பல பொதுப் பிரச்சனைகளிலானாலும், அ.தி.மு.க.வும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாக இருக்கும் என்று சொன்ன சொல் இன்னமும் என்னுடைய செவிகளில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

அந்த அளவிற்குக் காவிரிப் பிரச்சினையிலே ஒருமித்த கருத்து இருந்தது. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்து, இதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு அழைத்தபோதெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பிரதிநிதிகள் சென்றிருக்கிறார்கள். பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால்,

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சர்வ கட்சிக் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டு, அதற்கு அழைப்பு அனுப்பியபோதெல்லாம் 'நீ காவிரிப் பிரச்சினைக்குத் துரோகம் செய்து விட்டவன்; ஆகவே, அந்தச் சர்வ கட்சி கூட்டத்திலே கலந்துகொள்ள முடியாது' என்று அறிவித்து, அப்படி எழுதப்பட்ட கடிதங்களை வெளிப்படையாகவே பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்து, அந்தக் கூட்டங்களிலே கலந்துகொள்ள மறுத்தவர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள்.

இங்கேயேகூட, ஒருமுறை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1989-90-ல், வி.பி.சிங் அவர்கள் அங்கே பிரதமராக இருந்தபோது, நடுவரம் மன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தலைமையில் ஒரு குழு நம்முடைய தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டு டெல்லிக்குச் சென்ற நேரத்தில், வருவதாக ஒப்புதல் அளித்த எஸ்.ஆர்.இராதா-அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்.

முதலில் கொஞ்சநாள் தம்பி திருநாவுக்கரசு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார். அதற்குப் பிறகு எஸ்.ஆர்.இராதா அவர்கள் என்று நினைவு, அவரும் வருவதாகச் சொல்லி எல்லோருக்கும் சேர்த்து - டெல்லிக்குச் செல்ல விமானத்திற்கான பயணச்சீட்டு பெறப்பட்டு, கடைசி நேரத்திலே தாங்கள் வர இயலாது என்று கூறியது மாத்திரம் அல்ல; எங்களோடு வர இருந்த காங்கிரஸ் நண்பர்களையும் வரவிடாமல் அன்றைக்குத் தடுத்துவிட்டார்கள்.

பொதுவான பிரச்சினைகளைப் புறக்கணித்தது இல்லை

அன்றைக்கு ஒரே ஒரு காங்கிரஸ் எம்.பி. வைஜயந்தி மாலா அவர்கள்தான், துரைமுருகனுடைய தலைமையில் சென்ற அந்த தூதுக் குழுவினுடைய சந்திப்பிற்கு வி.பி.சிங் அவர்களுடைய அலுவலகத்திற்கு வந்தார்கள். மற்றவர்கள் யாரும் அன்றைக்கு வரவில்லை. அப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்டது. ஒரு பெரிய பிரச்சினை, பொதுவான பிரச்சினை;

அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு அன்றைக்கு அணுகப்பட்ட காரணத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்றைக்கும் நாங்கள் அப்படிப் புறக்கணித்தது இல்லை.

இந்தப் பொதுவான பிரச்சினைகளில் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற அரசோடு சேர்ந்து ஒத்துழைக்க எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் புறக்கணித்ததும் இல்லை; ஒதுங்கியிருந்ததும் இல்லை. எங்களுடைய கருத்துக்களை வேகமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளில் நாங்கள் என்றைக்கும் விட்டுக் கொடுத்தது இல்லை. அந்த வகையிலே இன்றைக்கு இந்தக் காவிரிப் பிரச்சினையில் அதிகம் நான் பேச விரும்பவில்லை. நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி நேற்றைய முன்தினம் எழுந்த சர்ச்சையிலும் நீண்ட விளக்கத்தை நான் வழங்கியிருக்கிறேன். ஆனால் கேட்டது என்ன? கிடைத்தது என்ன? - என்பதைத்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

காவிரிப் பிரச்சினையில் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும். அது இந்த அஜெண்டாவிலே வரவேண்டும். இந்த தேசியத் திட்டத்திலே வரவேண்டும் என்று செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் வாதாடினார்கள்; போராடினார்கள்; பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. தனிப்பட்ட சில பேருடைய மந்திரி பதவிகளுக்காக அல்ல; தமிழ்நாட்டினுடைய பொதுப் பிரச்சினைக்காக வாதாடுகிறேன் என்று சொன்னபோது அதைக் கேட்க இனிப்பாக இருந்தது.

“காவிரி” என்ற ஒரு சொல்லையே தேசிய திட்டத்திலே காணவில்லை!

ஆனால் நடைபெற்றிருப்பது என்னவென்றால் காவிரி என்ற ஒரு சொல்லையே தேசிய திட்டத்திலே காணவில்லை. குடகிலேயிருந்து

பூம்புகார் வரையிலே நீண்டு பரந்து வந்துகொண்டிருக்கின்ற அந்தக் காவிரி இந்தச் சிறிய ஏட்டில் ஒரு இடத்திலேகூட காவிரி என்கின்ற 3 எழுத்துத் தமிழையோ அல்லது ஆங்கிலத்திலே Cauvery என்ற சொல்லையோ இதிலே காண முடியவில்லை. இரண்டு நாளைக்கு முன்பு தினமணி பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதிலேகூட கர்நாடகத்திலே முதலமைச்சர் என்ன சொல்கிறாரோ அதைத்தான் இந்தத் தேசியத் திட்டத்திலே அவர்கள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்று தினமணிகூட தீட்டியிருக்கிறது. படித்துப் பார்த்தேன்;

அது மாத்திரம் அல்ல; கர்நாடகத்தினுடைய குரல் இன்றைக்கு ஹெக்டே மூலமாக அங்கே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஹெக்டேவினுடைய குரல்தான் இந்தத் திட்டத்திலே இருப்பதாக என்னால் உணர முடிகிறது. உணர முடிகிறது. என்ன, உண்மையும் அதுதான். என்ன இருக்கிறது?

“We will not adopt in a National Water Policy which provides for effective and prompt settlement of disputes” என்றுதான் இருக்கிறது. அந்தத் தேசிய நதிநீர்க் கொள்கை என்பது Water Policy என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று தான். அதை யாரும் மறுக்கவில்லை; தேசிய நதிநீர்க் கொள்கையை யாரும் மறுக்கவில்லை; வெறுக்கவில்லை; அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஆனால் அதை வைத்து அந்தத் தீபத்தை வைத்து இந்த வீட்டைக் கொளுத்திவிடக்கூடாது. பார்ப்பதற்குத் தீபம்தான். ஆனால் தீபம் என்னுடைய வீட்டைக் கொளுத்தப் பயன்பட்டால் தடுத்தேதான் தீருவேன் என்பதைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செயல்பட்டாக வேண்டும். தீபம் என்பதற்காக வீட்டைக் கொளுத்த முடியுமா?

பட்டேல் என்ன சொல்கிறார் கர்நாடகத்தின் முதலமைச்சர் என்ன சொல்கிறார்; கர்நாடக மாநில அரசு என்ன சொல்கிறது? இப்போது ஒன்றும் இந்தப் பிரச்சினையை எடுக்கவேண்டாம்; ‘பேச்சு வார்த்தைக்கு வா நான்

சொல்வதைக் கேள் ஏற்றுக்கொள்' என்றது. பேச்சு வார்த்தைக்கு நாம் மறுத்தபோது கூட உச்சநீதிமன்றம்தான் தாக்கீது தந்தது, பேசுங்கள் என்று. பேசாவிட்டால் உச்சநீதிமன்றம் தவறாகக் கருதிக்கொள்ளும் என்று பேசிப் பார்த்தோம். ஆனால் அந்தப் பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெறவில்லை. உச்சநீதிமன்றத்திற்குச் சென்று சொன்னோம். பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெறவில்லை. உங்கள் தீர்ப்பை வழங்குங்கள் என்று சொன்னோம். உச்சநீதிமன்றம் மத்திய சர்க்காரைப் பார்த்துக் கேட்டது. ஐக்கிய முன்னணி அரசைப் பார்த்துக் கேட்டது.

ஐக்கிய முன்னணி அரசில் கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த ஜனதாதளத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் தேவகவுடா - ஐக்கிய முன்னணி கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்தான். அவர் பிரதமர் பதவியிலிருந்து விலக்கப் பட்டபோது நானும், மூப்பனார் அவர்களும் தான் அவரை முன்மொழிந்து, வழிமொழிந்து ஐக்கிய முன்னணியினுடைய சேர்மனாக, இந்தக் குழுவினுடைய தலைவராக அவர் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு - அவர் இருக்கிறார்.

அவர் இருந்தபோது கூட மத்திய அரசு அவருக்காக வளைந்துகொடுக்காமல் - தேவகவுடாவுக்காக வளைந்து கொடுக்காமல் ஐக்கிய முன்னணி அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறது. என்ன திட்டம்? ஒரு அத்தாரிட்டி - Cauvery Valley Authority. அது என்ன சொல்கிறது? அத்தாரிட்டியினுடைய வேலை என்ன? நடுவர்மன்றம் கொடுத்திருக்கின்ற இடைக்கால அவாண்டு இருக்கிறதே; அந்தத் தீர்ப்பு இருக்கிறதே; அதை எப்படி நிறைவேற்றுவது - நிறைவேற்றுவதா; இல்லையா; என்பதல்ல. எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொடுத்தது.

இதைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்தைக் கேட்டது. நாம் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தாக இருந்ததால் நாம்

ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்போலவே புதுவை மாநிலம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கேரள மாநிலம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கர்நாடக மாநிலம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இழுத்தடித்தார்கள். இழுத்தடிக்கும்போது அது சொல்லுவது எல்லாம் அத்தாரிட்டி வேண்டாம், கமிட்டி போதும். அது மாத்திரம் அல்ல; இந்தப் பிரச்சினையை தேசிய நதிநீர்க் கொள்கை வகுக்கப்பட்ட பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம் என்பதுதான். இது இப்போது ஹெக்டே அவர்கள் வாயிலாக இந்த நேஷனல் அஜெண்டாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அன்றைக்கு முழங்கிய அந்த முழக்கம் இதில் இடம்பெறவில்லை என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு அவர் பாடுபடவேண்டும்; போராட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் தவிர, அவரை இழித்தும், பழித்தும் பேசுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஏன் என்றால் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அவர்கள் அக்கறையோடு செய்ய வேண்டும் எனக்குள்ள சந்தேகம் எல்லாம் நடுவர் மன்றம் நாம் கேட்டபோது அம்மையார் ஒரு முறை சொன்னார்கள். அப்படியே நடுவர் மன்றம் கொடுத்தாலும்கூட அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்று கர்நாடக அரசுக்கு ஒன்றுக்கு விதியில்லை என்று ஒருமுறை அம்மையார் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நினைத்தால் பயமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உணர்வோடு இதை அணுகினால் நம்முடைய பிரச்சினை நல்ல முறையில் தீருமா என்ற அச்சமே தவிர வேறு அல்ல.

அடுத்து பி.சி. மற்றும் எம்.பி.சிக்கு இந்த இட ஒதுக்கீடு இந்த இட ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலே 69 சதவீதத்திற்கான சட்டம் கூட நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 9வது அட்டவணைமையில்கூட சேர்க்கப்பட்டது. இப்படி சேர்க்கப்பட்ட பிறகும் கூட உச்சநீதிமன்றத்திலே நமக்குக் கிடைத்த முடிவு என்ன? இந்த முடிவுக்கு யார் காரணம்? 17.11.94 அன்று

உச்சநீதிமன்றத்திலே இந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தபோது உச்சநீதிமன்றம் தன்னுடைய ஆணையில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்றால் -

It is significant to notice that after the order dated 18th August 1994 was passed the state itself moved for modification of that order in circumstances stated in its application. That application was filed on 23rd September 1994. In that application no plea was raised based upon the inclusion of the said Act in the 9th Schedule and Orders were obtained on 3rd October 1994.

இப்படி ஒரு சட்டம் தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு இருப்பதையே இவர்கள் யாரும் உச்சநீதிமன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டவில்லை என்று உச்சநீதிமன்றம் சொல்கிறது. சுட்டிக்காட்டாத காரணத்தால் நாம் இந்த 69 சதவிகிதத்தைப் பெற முடியாதவர்களாக ஆகிவிட்டோம் என்று நான் மட்டுமல்ல; நானும், அருமை நண்பர் டாக்டர் ராமதாஸ் அவர்களும் நம்முடைய தோழமைக் கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனைப் பேரும் ஒரே குரலிலே முழங்கியிருக்கிறோம். இதை யாரும் மறந்து இருக்கமுடியாது. அதற்காகப் போராட்டம் கூட நடத்தியிருக்கிறோம். இதைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். “உச்சநீதிமன்ற ஆணை என்னவென்றால் 18.8.94 நாளிட்ட ஆணை வழங்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் மாநில அரசே அந்த ஆணையை மாற்றம் செய்வதற்கான சூழ்நிலைகளைக் குறிப்பிட்டு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தது கவனத்திற்குரியது. அந்த மனு 23.9.94 அன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. குறிப்பிடப்பட்ட சட்டம் இந்த 69 சதவீத சட்டம் 9-வது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதையொட்டி எந்தவிதக் கோரிக்கையும் அந்த மனுவிலே எழுப்பப் படவில்லை.”

உச்சநீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்கு

இப்படி உச்சநீதிமன்றமே சுட்டிக்காட்டுகின்ற அளவுக்கு, கடந்த கால அரசு பிழை புரிந்துவிட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கவும் முடியாது,

மறைக்கவும் முடியாது. ஆனால் அதை இடம்பெறச் செய்வோம், அது எங்களுடைய நிபந்தனைகளில் ஒன்று; இல்லாவிட்டால் பதவியேற்பு விழாவிிற்கே வரமாட்டோம் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அஜண்டாவைப் பார்க்கும்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், என்ன இருக்கிறது என்றால், அன்றைக்குத் தீரன் குறிப்பிட்டதைப் போல -

“We will provide legal protection to existing percentages of reservation in educational institutions at the state level”

- என்றுதான் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, கல்வி, வேலை வாய்ப்பு இரண்டிலேயும் இருந்தது. இந்த அஜண்டாவைப் படித்த பிறகு, எனக்கு வருகிற பயம் என்னவென்றால், அவர் கேட்ட உறுதிமொழியின் காரணமாக, நிபந்தனையின் காரணமாக இதில் வேலை வாய்ப்பும் போய்விட்டதோ; அதிலே உள்ள ரிசர்வேஷன், இடஒதுக்கீடும் போய்விட்டதோ என்கின்ற அச்சம் என்னைப் பிடித்துவாட்டுகின்றது. பிற்படுத்தப்பட்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் ஒரு பீதி இதன் காரணமாக இன்றைக்குத் தோன்றியிருக்கின்றது.

“We will provide legal protection to existing percentages of reservation in educational institutions at the state level”

- என்றுதான் இருக்கின்றது. கல்விக் கூடங்களில் இந்த இட ஒதுக்கீட்டிற்குச் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று இருக்கின்றது. எவ்வளவு இட ஒதுக்கீடு? அந்தப் புள்ளி விவரம் இதிலே காட்டப்படவில்லை. எவ்வளவு காலத்திற்கு? அது காட்டப்படவில்லை. யாருக்கு என்பது எல்லாம் காட்டப்படவில்லை, எனவே, ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே “வேக்” (Vague) என்று. அது மாத்திரம் அல்ல; Vague ஆக மாத்திரமல்ல; பேக்காகவும் இது அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அதைப்போல, பெண்களுக்கு 33 சதவீதம் கேட்டபொழுது, அம்மையார் சொன்னது, பெண்களுக்கு என்று மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. அந்தப் பெண்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பெண்களுக்கு சதவீதம் வேண்டும்; அதோடு கூடிய சதவீதம்தான், ஒதுக்கீடுதான் தேவை என்று சொன்னார்கள். இதிலே பார்த்தால் அப்படி எதுவும் இல்லை.

“33% of the seats in Parliament and State Assemblies for Women”

- என்று இருக்கிறதே அல்லாமல், அதிலே பி.சி. உண்டா? எஸ்.சி. உண்டா? எம்.பி.சி உண்டா என்பதெல்லாம் அதிலே காணப்படவில்லை.

பிறகு, இந்த மொழிப் பிரச்சினை. இந்த மொழியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா மொழிகளும் மத்தியிலே உள்ள இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய இந்த இரண்டு மொழிகளோடு சேர்ந்து மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக ஆகவேண்டும்; எல்லா மொழிகளும் ஆகவேண்டும்; அதுவரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நீண்ட காலமாக எடுத்துவைக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு கொள்கை முடிவு, மொழியைப் பொறுத்தது.

அதிலே மேலும் ஒரு திருத்தத்தோடு 96ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் திருச்சியில் நடைபெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநில மாநாட்டில் முரசொலிமாறன் முன்மொழிந்து, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் வழிமொழிந்து நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்; மத்தியிலே ஆட்சி மொழியாக அரசியல் சட்டத்திலே அட்டவணையிலே உள்ள எல்லா மொழிகளும், குறிப்பாக எல்லா மாநிலத்திலும் உள்ள ஆட்சி மொழிகளும் இடம் பெற வேண்டும்; அதற்குக் காலக்கெடு வேண்டுமென்றால் முதல் கட்டமாக எல்லா வகையிலும் வளம் பெற்ற, இலக்கிய வளம், இலக்கண வளம், தொன்மை அத்தனை சீரும் நிறைந்த தகுதி வாய்ந்த எங்கள் தமிழ் மொழியை முதல் கட்டமாக மத்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டும்” என்பது தீர்மான வாசகம் ஆகும்.

இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாகத் தமிழ்

அதை யார் எடுத்துக்கொண்டாலும், எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். அதை ஜெயலலிதா அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய கட்சி மாநாடுகளிலும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ம.தி.மு.க. மாநாட்டிலே போட்டிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சிதான் இந்தக் கொள்கை எல்லோருக்கும் சொந்தமாக வேண்டுமென்பதுதானே நம்முடைய கொள்கை.

அப்படி வந்ததில், இதிலே தமிழை ஆட்சி மொழியாக, இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற நிலை, இந்த நேஷனல் அஜண்டாவிலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

அன்றைக்கு ஒரு பெரியவர், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீகினுடைய தலைவர் கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையிலே இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக எந்த மொழி இருக்கலாம் என்று பிரச்சினை வந்தபொழுது தமிழகத்திலேயிருந்து ஒலித்த குரல் காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய குரல், “ எல்லா வளமும் நிறைந்த, எல்லா இலக்கிய இன்பமும் வாய்ந்த, எல்லா இலக்கணச்செறிவும் மிக்க தமிழ் மொழியைத்தான் இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டும்.” என்று அன்றைக்கு உரத்த குரல் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்தக் குரல் அன்றைக்கு வெற்றி பெறவில்லை.

அதே நிலையிலேயிருந்து தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டும், அது ஒரு நிபந்தனை என்று விதிக்கப்பட்டு, பின்னர் தயாரிக்கப்பட்டு, அவர்களும் கையெழுத்திட்டுள்ள அஜண்டாவிலே என்ன இருக்கிறது என்றால்,

“A committee will be set up to study the feasibility of treating all 19 languages included in schedule - VIII of the constitution as Official Languages.”

இதற்கு ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டு, இது சாத்தியமா என்று ஆராயும். சாத்தியமா என்று ஆராயும்போது, ஒவ்வொரு மொழியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 19 மொழிகளும் சாத்தியமா என்று ஆராய்ந்தால் சாத்தியமில்லை என்றுதான் முடிவு வரும். தமிழ் மொழிக்கு அந்தத் தகுதி உண்டா என்று ஆராயத் தொடங்கினால், எல்லோரும் சேர்ந்து 'உண்டு' என்ற அந்த முடிவைத்தான் தெரிவிப்பார்கள். எனவே, தமிழ்மொழி அங்கே ஆட்சி மொழியாக, மத்திய ஆட்சி மொழியாக ஆவதற்கான அந்தச் சூழல் இந்த அஜண்டாவிலே இடம் பெறவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இப்படிச் சுட்டிக்காட்டுவது குறை கூற அல்ல; மேலும் இதற்கான முயற்சிகளை இன்றைக்கு அங்கே பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கின்றேனேயல்லாமல் குறை கூறுவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. இவையெல்லாம் நிறைவேற வேண்டும் என்கின்ற ஆசை காரணமாகக் கூறுகின்றேன். அதற்காக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால். ஏதோ சில நிர்ப்பந்தங்கள், ஏதோ சில பதவிகளுக்காகத்தான் செய்யப்பட்டன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு விரோதமான சில காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த நிபந்தனைகள் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டன என்ற ஒரு எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஆகிவிடும் என்பதற்காக இதிலே மேல் நின்று முயற்சிகளை முனைப்போடு செய்யவேண்டும் அவர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமாக இங்கே பேசப்பட்ட வெடி குண்டு சம்பவங்கள். இதிலே நான் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை யென்றாலும், ஒரு தகவலை - இந்த அரசுக்குக் கிடைத்த இந்தத் தகவல் எப்படியெல்லாம் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு எங்கே இதிலே சோடை ஏற்பட்டது என்பதை உங்களுக்கு விளக்குவதற்காகச் சொல்கின்றேன். ஏற்கெனவே, செய்தியாளர்களிடத்திலே ஒரு சிலவற்றைச்

சொல்லியிருக்கின்றேன். முழுமையாக இந்த மாமன்றத்திலே சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக இவைகளை நான் நினைவூட்டுகின்றேன். கோவை குண்டு வெடிப்பு சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்பே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றல்லாம் இங்கே உறுப்பினர்கள் பலரும் கேட்டிருக்கின்றார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கின்ற பதிலை ஒரு அறிக்கை போல இங்கே வைக்க விரும்புகின்றேன்.

காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அறிவுரைகள்

கோவை மாநகரக் காவல்நிலையத்தையும், காவல்துறை வாகனங்களையும் வெடிகுண்டு வைத்துத் தகர்ப்பதற்காக இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை, தமிழ்நாடு காவல்துறையின் புலனாய்வுத் துறை, 11.12.97 அன்று அரசுக்குத் தெரிவித்தது. மத்திய புலனாய்வுத் துறையல்ல; கவனமாகக் கேட்கவேண்டும். தமிழ்நாடு காவல் துறையினுடைய புலனாய்வுத் துறை - டி.ஐ.ஜி - 11.12.97 அன்று அரசுக்குத் தெரிவித்தது. உடனடியாக அரசின் சார்பில் இந்தத் தகவல் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், மாநகரக் காவல் ஆணையருக்கும் அனுப்பப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அறிவுரை அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டது.

கோவை மாநகரக் காவல் நிலையம், காவல், துறை வாகனங்கள் வெடிகுண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்படும். தீவிரவாதிகள், அதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி, 11.12.97 அன்று கிடைத்த செய்தி உடனடியாகக் கோவை மாநகர காவல் துறை ஆணையருக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பிறகு 21.12.97ல் சென்னையிலே உள்ள மத்திய புலனாய்வுத் துறை இணை இயக்குநர், ஐ.பி.யினுடைய இணை இயக்குநர், தமிழ்நாடு காவல் துறை கூடுதல் இயக்குநர் அவர்களுக்கு 21.12.97ல் ஒரு தகவல் அனுப்பினார். அதில் “1997 நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் கோவை நகரில்

நடந்த மதக்கலவரங்களில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்குப் பதில் அடி கொடுக்கும் வகையில் கோவை நகர் வெளிப்புறத்தில் சில வன்முறைகளில் அல் - உம்மா இயக்கத்தினர் ஈடுபடக்கூடும். காவல் நிலையங்கள், கோவை காவல் ஆணையர் அலுவலகம், எரிவாய்வு ஏற்றிச்செல்லும் லாரிகள் போன்றவை பாதிக்கப்படலாம்'' - என்று அந்தத் தகவலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இந்த தகவலும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை.

உடனடி நடவடிக்கைக்காகக் கோவை மாநகரக் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு மாநிலக் காவல்துறை அதிகாரிகளால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பிறகு, 24.12.97 அன்று அரசின் தலைமைச் செயலாளருக்கு ஒரு தகவல் தரப்பட்டது. இந்தத் தகவலும் நான் முதலிலே குறிப்பிட்ட அதே தகவல்தான், என்னென்ன நடைபெறும் என்ற தகவல்தான் தெரிவிக்கப் பட்டது. உடனடியாக, தலைமைச் செயலாளர், உள்துறைச் செயலாளர், பொதுத் துறைச் செயலாளர், காவல்துறை இயக்குநர், காவல்துறை கூடுதல் இயக்குநர் (சட்டம் ஒழுங்கு) காவல்துறை கூடுதல் இயக்குநர் (உளவுத்துறை) ஆகியோரைக் கொண்ட உயர்மட்ட அலுவலர்களுடைய கூட்டம் கோட்டையிலே நடந்தது.

இந்தக் கூட்டத்தில் வெடிகுண்டு அச்சுறுத்தல் தொடர்பாக விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே அடையாளங் காணப்பட்ட மதத் தீவிரவாதிகளுடைய செயல்பாடுகளை உன்னிப்பாகத் தொடர்ந்து கண்காணிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள, அதற்கான திட்டம் -(Contingency Plan) - ஒன்றைத் தயாரித்து உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டும் எனக் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு அந்தக் கூட்டத்தில் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டன.

அதேபோல், அல் - உம்மா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பால்கேன் போன்று தோற்றம் அளிக்கக்கூடிய பொருட்களில் வெடிபொருட்களை மறைத்துவைத்து, எரிவாயு ஏற்றிச் செல்லும் லாரிகளையும், காவல் நிலையங்களையும் தாக்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாக - ஒரு

தகவலைத் தமிழ்நாடு அரசின் சிறப்புப் புலனாய்வுப் பிரிவு எஸ்.பி.சிஐ.டி. 27.12.97 அன்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தது. அதையொட்டி தலைமைச் செயலாளர், காவல்துறைத் தலைவர் டி.ஜி.பி. காவல்துறை கூடுதல் தலைவர் (புலனாய்வு) ஏ.டி.ஜி.பி., (இண்டெலிஜென்ஸ்) ஆகிய உயர் மட்ட அலுவலர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டி அதுபற்றி விவாதித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டன.

மத்திய அரசின் உள்துறையிடமிருந்து 24.1.98 அன்று ஒரு எச்சரிக்கைச் செய்தி வந்தது. அதிலே, ரம்ஜான் பண்டிகையையொட்டி அல்-உம்மா இயக்கம் கோவை நகரில் குண்டுவெடிப்பிற்குத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தத் தகவலும் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், கோவை காவல்துறை ஆணையர் அவர்களுக்கும், காவல்துறை இயக்குநருக்கும் தமிழக அரசால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

மேலும் 24.12.97 அன்று கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளத் தீவிர அறிவுரைகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் இணை இயக்குநர் 21.12.97 கடிதத்தில் என்ன தெரிவித்திருந்தாரோ அதே எச்சரிக்கைச் செய்தியை மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை இயக்குநர் 2.1.98 அன்று மாநிலக் காவல்துறைத் தலைவருக்கு அனுப்பியிருந்தார். இக்கடிதம் 5.1.98 அன்று காவல்துறைத் தலைவரால் பெறப்பட்டது.

மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை இணை இயக்குநர் தமிழக அரசின் காவல் துறை கூடுதல் இயக்குநர் அவர்களுக்கு 19.1.98 அன்று எழுதிய கடிதத்தில் ரம்ஜான் பண்டிகையைத் தொடர்ந்து ஒரு வார காலத்திற்குள் வன்முறை செயல்களில் அல்-உம்மா இயக்கத்தினர் ஈடுபடக்கூடும் என்றும் தெரிவித்திருந்தார். இதுவும், உடனடியாகக் கோவை காவல்துறை

அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. தெரிவிக்கப்பட்டு, கண்காணிப்போடு செயல்படுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

முறையான சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடங்கள்

இவ்வாறு 14-ஆம் தேதி கோவையிலே வெடிகுண்டு சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்பு இதேபோல் பல எச்சரிக்கைகள் செய்யப்பட்டு, அந்த எச்சரிக்கையின்பேரில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் - கூடங்குளம், விழுப்புரம் மாவட்டம் - சின்னசேலம், தர்மபுரி மாவட்டம் - பாப்பாரப்பட்டி, அஞ்சட்டி, பெண்ணாகரம், கடலூர் மாவட்டம் - சிதம்பரம், செங்கற்பட்டு கிழக்கு காவல் மாவட்டத்தில் தாம்பரம், மாங்காடு, மதுரை மாவட்டம் - பேரையூர், சென்னையில் வேப்பேரி, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அம்மாப்பேட்டை, சேலம் மாவட்டத்தில் தலைவாசல், ஆத்தூர், மகுடஞ்சாவடி, மேச்சேரி, கருமலைக்கடல், தாரமங்கலம், வீரகனூர், கொண்டலாம்பட்டி, சங்ககிரி, தீவட்டிப்பட்டி, சூரமங்கலம், தம்மம்பட்டி, ஒமலூர், சேந்தமங்கலம், விருதுநகர் மாவட்டத்தில் திருத்தங்கல், காரியாப்பட்டி, மாரனேரி, வச்சகாரப்பட்டி, தூத்துக்குடி மாவட்டம், முரப்பநாடு, ஆத்தூர், குமரி மாவட்டத்தில் இரணியல், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராமேஸ்வரம், கோவை மாவட்டத்தில் மடத்துக்குளம் ஆகிய இடங்களில் முறையான சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிப்ரவரி 1-ஆம் தேதி முதல் 13-ஆம் தேதி வரையில் கோவை ஒன்றைத் தவிர எல்லா இடங்களிலும் முறையாக அரசு தாக்கீதை ஏற்று டி.ஜி.பி.யினுடைய தாக்கீதை ஏற்று ஆங்காங்குள்ள காவல்துறை ஆணையாளர்கள், டி.ஐ.ஜி.கள் எஸ்.பி.கள் இவர்கள் முறையாகச் சோதனையை அங்கே நடத்தினார்கள். 1.2.98 முதல் 13.2.98 வரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை, 13 நாட்களில், நாட்டு வெடிகுண்டு 2019, ஜெலட்டின் குச்சிகள் 586, டெட்டனேட்டர்கள் 1595, பட்டாசுகள் 2675 மற்றும் 11 பண்டல்கள், பியூஸ் வயர் 362 மீட்டர்.

இதர வெடிமருந்துப் பொருட்கள் 207 கிலோ, துப்பாக்கிகள் 6, கைத்துப்பாக்கிகள் 2, எஸ்.பி.எம்.எல்.2, கேட்ரிட்ஜிகள் 5, பிப்ரவரி 1ஆம் தேதி முதல் 13ஆம் தேதி வரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்களையொட்டி தொடரப்பட்ட வழக்குகள் 49. சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் 95. இவர்களில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 81 பேர்.

ஆனால், கோவையிலிருந்து வந்த பதில் என்னவென்றால், 'நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்' என்று கேட்டதற்கு வந்த பதில் என்னவென்றால், கோவையிலும் பல்வேறு சோதனைகள் செய்யப்பட்டதாகவும், சில இடங்களில் மத்திய காவல் படை (சி.ஆர்.பி.எப்) துணையோடு சோதனைகள் செய்யப்பட்டதாகவும், ஆனால் அந்தச் சோதனைகளில் சந்தேகத்திற்குரிய பொருட்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்றும் கோவை மாநகர அதிகாரி அறிக்கை அனுப்பினார்.

ஏன் முன்கூட்டியே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, என்ன செய்தாய் என்றால், இதற்கெல்லாம் முதலமைச்சரோ போய்ப் பார்க்க முடியும்? அதிகாரியைத்தான் நம்பினோம். கோவை மாநகரக் காவல்துறை அதிகாரி தெளிவாகச் சொல்கிறார். கோவையிலே பல இடங்களில் சோதனைகள் செய்யப்பட்டன. சில இடங்களில் மத்திய காவல்படை (சி.ஆர்.பி.எப்) துணையோடு சோதனைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. ஆனால் சோதனைகளில் சந்தேகத்திற்குரிய பொருட்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்று கோவை மாநகர அதிகாரி, அரசு கேட்ட விளக்கத்திற்குப் பதில் அனுப்பினார்.

தீவிரவாத இயக்கங்களைத் தடை செய்து ஆணை

அதற்குப் பிறகுதான் 14-ஆம் தேதி சம்பவம் நடைபெற்றது. சம்பவம் நடைபெற்ற நாளில் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தினுடைய இறுதிக்கூட்டம். நானும், மூப்பனாரும், நல்லக்கண்ணு அவர்களும், சங்கரய்யா, வடிவேலு போன்றவர்களும் அதற்குப் பிறகு

அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிக் கலந்து பேசிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு பேசினோம். உடனடியாக அதே நாளில் இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாக இரண்டு தீவிரவாத இயக்கங்களைத் தடை செய்து அரசு, ஆணை பிறப்பித்தது.

அந்த நேரத்தில் கோவைக்குப் பிரச்சாரத்திற்கு வந்திருந்த அத்வானி அவர்களைப் பத்திரமாகத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டுமென்று, 10 நிமிடங்களுக்கு ஒருமுறை மாவட்ட ஆட்சியரோடு தொடர்புகொண்டு பேசினேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், 14ஆம் தேதி தாலையில், திரு.அத்வானி அங்கே வருகிறார் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையிலே பார்த்துவிட்டு, உடனடியாக நான் போலீஸ் கமிஷனர், கோவை அவர்களை தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு, 'அத்வானி வருகிறார், பாதுகாப்பு சரியாக இருக்கட்டும், பல கடிதங்கள் ஏற்கெனவே வந்து போயிருக்கின்றன. அந்தக் கடிதங்களில் குறிப்பிட்டபடி கண்காணியுங்கள்' என்று சொன்னபோது, சரி என்றுதான் சொன்னார், ஆனால் நிலைமை இப்படி ஆகிவிட்டது.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, திரு.அத்வானி பேசவிருந்த அந்தக் கூட்டத்திற்கும், வெடிகுண்டு வெடித்த இடத்திற்கும் கிட்டத்தட்ட 820 மீட்டர் தொலைவு. 820 மீட்டர் தொலைவிலே வெடிகுண்டு வெடித்து, அத்வானி அவர்களை அந்தக்கூட்டத்திலே கொன்றிருக்க முடியுமா என்பதை நான் உறுதியாக உறுதியிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதற்கெல்லாம் கோகுலகிருஷ்ணன் அவர்களுடைய விசாரணைக் குழு ஆராய்ந்து பதில் சொல்லவிருக்கிறது.

பிரதமருக்கு இணையாக அத்வானிக்குப் பாதுகாப்பு

ஆனால் எங்களுக்கு இருந்த கவலை, நானும் மூப்பனாரும் உட்கார்ந்துகொண்டு 10 நிமிடங்களுக்கு ஒருமுறை கலெக்டருக்குப்

ஃபோன் செய்து, திரு.அத்வானி அவர்களைப் பத்திரமாகத் திருப்பி அனுப்பவேண்டும் என்று சொன்னபோது, அவர் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார். மருத்துவமனைக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறார் என்று சொன்னபோது, சரி பலத்த பந்தோபஸ்தோடு, ஒரு பிரதமருக்குப் போடுகின்ற பந்தோபஸ்தைவிட அதிகமாக திரு.அத்வானி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவர் மருத்துவமனைக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்தார்.

பிறகு, திருச்சியிலும், அதைவிட அதிகமான பந்தோபஸ்தோடு அந்தக் கூட்டம் அங்கே நடைபெற்று திரு.அத்வானி அவர்கள் பத்திரமாகத் திரும்பிச் செல்வதற்கான வழிவகை ஏற்பட்ட பிறகுதான் நான் பெருமூச்சே விட முடிந்தது. அந்த அளவிற்கு அந்த நாள் அமைந்தது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வெடிகுண்டு சம்பவத்திற்கான காரணங்களைக் கண்டறியவும், காவல்துறைத் தலைவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட எச்சரிக்கைச் செய்தி மீது இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதற்காகவும், கோவை மாநகரக் காவல்துறை அதிகாரி செயல்பாட்டில் குறைகள் இருப்பின் அவைகள் பற்றிய உண்மை நிலையை அறியவும், நஷ்டஈடு எவ்வளவு தரவேண்டுமென்பதை அறியவும், இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் என்ன என்பதை அறியவும்தான், நீதிபதி பி. ஆர். கோகுலகிருஷ்ணன் அவர்களுடைய குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உங்களுடைய அனுமதியோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்படி பொறுப்பற்ற ஒரு காவல்துறை அதிகாரி மீது - உங்களுடைய அனுமதியோடு - இந்த அரசு விளக்கம் கேட்டு கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிகத் திறமையாக நடந்துவரும் விசாரணை

தொடர்ந்து இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூட சி.பி.ஐ.விசாரணை வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். மாநிலக் காவல்துறை உயர் அதிகாரிகள்

மற்றவர்களுடைய விளக்கங்கள் கோரப்பட்ட அந்தச் சூழ்நிலையில், விரிவான புலனாய்வு ஒன்றை நடத்த பரமவீர் சிங் என்கிற ஐ.பி.எஸ்.அலுவலர் தலைமையில் - ஐ.ஜி. அந்தஸ்தில் உள்ளவர் - 15.2.98 முதல் மறுநாளே விசாரணை ஆரம்பமாகிவிட்டது. இந்த விசாரணை மிகத் திறமையாக நடைபெற்று வருகிறது. நான் சி.பி.ஐ. வேண்டாம் என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. மிகத் திறமையாக இவர்கள் இந்த விசாரணையை நடத்திவருகிறார்கள்.

கேரளத்திலே விட்டுவிட்டார்களே என்று தாமரைக்கனி அவர்கள் சொன்னார்கள். கேரளத்திலே யாரையும் விடவில்லை. அங்கே 8 பேர் பிடிபட்டதாகச் செய்தி வந்தது. அவர்களுக்கும் கோவையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தின் பேரிலே பிடிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களும் படபடப்போடு அங்கே ஓடிச்சென்று பார்த்தார்கள். இந்தச் சம்பவத்திற்கும், இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதால் அவர்கள் விடப்பட்டார்களே அல்லாமல், குற்றவாளிகள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்கள் யாரும் விடப்படவில்லை.

இதுவரையில் 104 பேர் குற்றவாளிகள் என்று கண்டறியப்பட்டு, 42 பேர் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தொடர்ந்து தமிழகத்திலே, மாநிலத்திலே இந்த அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகரம் எப்படி காப்பாற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக, தெளிவாக அறிவீர்கள். இதற்கெல்லாம் மூல காரணங்களை ஆராய்ந்து, அதைப்பற்றி நாம் இங்கே பேசும்போது, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக அருமையாக எளிகிற 'நெருப்பிலே எண்ணெய் வார்ப்பதாக நம்முடைய பேச்சுவார்த்தைகள், எழுத்துக்கள் அமைந்துவிடக்கூடாது' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சில நேரங்களில் மூண்டெழுகிற உணர்ச்சிகளை அடக்க முடியாமல் சிலர் தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. நம்முடைய அன்பிற்குரிய இந்திய

தேசிய லீக் கட்சியினுடைய தலைவர், அருமைமிகு நண்பர் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பல செய்திகளை இங்கே சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக மற்றொன்று நடைபெற்றது; நவம்பர் கடைசி நாளும் டிசம்பர் முதல் நாளும், கோவையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு மாறாக இந்தச் சம்பவம் பதிலடியாக நடந்தது என்ற நிலையிருந்தாலும்கூட அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

வன்முறைக்கு இன்னொரு வன்முறை தீர்வல்ல

ஏனென்றால் வன்முறைக்கு இன்னொரு வன்முறை தீர்வல்ல. சட்டத்தை நாமே கையில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இதை அப்துல் லத்தீப் அவர்களும் மறுப்பவர்கள் அல்ல, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்தான். அத்தகைய பண்பு வாய்ந்தவர்தான் அவர்கள். இதைப் போலவே எல்லோரும்.

நம்முடைய கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் மிகுந்த வேகத்தோடும், கொந்தளிப்போடும், குமுறல்களோடும் இங்கே தன்னுடைய ஆத்திரத்தையெல்லாம் வெளிக்காட்டினார்கள். நான் அந்த அடிப்படைகளையெல்லாம் மறக்கவில்லை. மறைக்கவும் விரும்பவில்லை. அந்த அடிப்படைகளை எல்லாம் உணர்ந்தவன்தான் நான். அந்த அடிப்படைகள் சரிசெய்யப்பட வேண்டும் என்கிற பேரியக்கத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்களால் அடையாளம் காட்டப்பட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வழி நடத்தப்பட்டு இன்றைக்கு உங்களோடு இருப்பவன்தான் நான் என்பதை நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

எனவே, அந்த அடிப்படைகளைப் பற்றி லத்தீப் அவர்களோ, கிருஷ்ணசாமி அவர்களோ, மற்றவர்களோ எடுத்துச் சொல்கிற அந்தக் கருத்துக்கள் முரண்பாடானவை அல்ல. இருந்தாலும்கூட வன்முறைக்கு வன்முறை பரிகாரம் ஆகாது.

சென்னையிலே பிடிபட்டிருக்கின்ற 4, 5 இளைஞர்களுடைய படங்களைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். எவ்வளவு இளைஞர்கள் அவர்கள். அழகானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இஸ்லாமியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி அவர்களைப் பார்க்கும்போது நமக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் இந்த உணர்வைத் தட்டி எழுப்பக்கூடிய அளவிற்கு, மூளைச் சலவை என்பார்களே, அதேபோன்று சலவை செய்யப்பட்டு அவர்கள் இன்றைக்கு முடுக்கிவிடப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

நபிகள் நாயகம் என்ன சொன்னார்? இவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிக் காரியங்களைச் செய்து விட்டு, செத்துப்போனால்கூட, மோட்சத்திலே நமக்கு மகிமை உண்டு என்று அவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிடிபட்ட சில இளைஞர்களில் ஒருவர் தன்னுடைய மனைவிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். 'நாம் இதுபோன்ற காரியங்கள் செய்து மரணம் அடைந்தால், மரணலோகத்திலே நமக்கு எல்லா விதமான சுகமும் உண்டு. நம்முடைய லட்சியத்திற்காகப் பெறுகின்ற வெற்றி அது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்படி ஒரு மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நபிகள் நாயகம் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். 'மதமாச்சரியத்திற்காகப் போரிடுவதும் நல்லதல்ல. அதற்காக மரணம் அடைவதும் நல்லதல்ல. அவர்கள் எல்லாம் நம்மவர்களும் அல்ல' என்று கூறியிருக்கிறார். இதை அந்த இளைஞர்கள் உணரவேண்டும். ஏதோ ஒரு காரியத்திற்காகப் பழிக்குப் பழிவாங்குதல் என்ற காரியத்திற்காக, மொத்த சமுதாயத்தையும் அழித்துவிடக் கூடாது. அப்படியே வாதத்திற்காகச் சொல்கிறேன். பழிவாங்குவது, பகை தீர்த்துக் கொள்வது என்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு நபரையா பழி தீர்க்கிறோம் - பலி வாங்குகிறோம்? அல்ல. யாரையோ பழிவாங்குவதாக எண்ணிக்கொண்டு, அப்பாவி மக்கள், இதைப் பற்றியே தெரியாத மக்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால் பாபர் மசூதி என்றால் என்னவென்று தெரியாதவர்கள் - அங்கே என்ன பிரச்சினை என்று பல

பேருக்குத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட மக்கள் - தெருவிலே வியாபாரம் செய்து கொண்டு போகிறவர்கள், பால் விற்றுக்கொண்டு போகிறவர்கள், காய்கறி விற்றுக்கொண்டு போகிறவர்கள், தன்னுடைய அண்ணனையோ, தம்பியையோ பார்க்கச் செல்கின்றவர்கள், தாயைக் காணச் செல்கின்றவர்கள், சகோதரனைப் பார்க்கச் செல்கின்றவர்கள், குழந்தையை பள்ளிக்கு அனுப்புகின்ற தாயார், இப்படிப்பட்ட ஏழையெளிய மக்கள், சாதாரண அப்பாவி மக்கள் கொண்டு குவிக்கப்படுகிறார்களே, அந்த நேரத்தில் அது நம்முடைய தாயாக இருந்தால், அப்படி இறந்தவர் நம்முடைய தந்தையாக இருந்தால், கொல்லப்பட்டது நம்முடைய குழந்தையாக இருந்தால் நம்முடைய மனம் எப்படித் துடிக்கும் என்று ஒரு கணம் எண்ணினால், இப்படிப்பட்ட தீய சிந்தனையிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள முடியும்.

தீவிரவாதம் பற்றி மார்க்ரெட் தாட்சர்

இந்த வெடிகுண்டுப் பிரச்சினையில் ஒரு அரசு எப்படி எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுப்பினர்கள் அத்தனைப் பேரோடும் சேர்ந்து நானும் இணைந்துள்ள விரும்புகிறேன். இதில் மாறுபட்ட கருத்து உடையவன் அல்ல நான். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். மார்க்ரெட் தாட்சர், இங்கிலாந்து நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்தவர். இந்தத் தீவிரவாதத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்.

"If the terrorists succeed once, it is a great victory for them. But, we have to succeed everytime against their activities".

தீவிரவாதிகளை அடக்க முனையும் அரசு 100 தடவை முயன்றாலும், அந்த 100 தடவையும் வெற்றி பெற்றாக வேண்டும். அதாவது 100 தடவை முயன்றாலும் 100 தடவையும் வெற்றிபெற்றாக வேண்டும். ஆனால், தீவிரவாதிகளோ அவர்களது முயற்சியில் ஒரு முறை வெற்றி பெற்றாலும் அதைப் பெரும் வெற்றியாகக் கருதுவார்கள். அதையும் மனதிலே வைத்து

இந்த அரசு நிச்சயமாகச் செயல்படும் என்பதை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் மிகுந்த பணிவன்போடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற பல தலைவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் அடுத்து வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்கான விளக்கங்களைத் தருவேன். எவை எவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை; எவை எவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்பதையும் அதில் நீங்கள் காணலாம்.

ஆதிதிராவிடர்களுக்கு மொத்த வருவாயிலே 25 சதவிகிதம் தரப்பட வேண்டும் என்று, நம்முடைய கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். 25 சதவிகிதம் என்பது, பார்ப்பதற்கு; அவ்வளவுதானே கேட்கிறார்; குறைவாகத்தானே கேட்கிறார்; கொடுத்தால் என்ன; என்று கேட்கத் தோன்றும். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்; வருவாயிலே 50 சதவிகிதம் எங்கே போகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நாளைக்கு அவர்களுக்காகப் பேச இருக்கிறார்கள் உறுப்பினர்கள். அரசு அலுவலர்களுக்கு நம்முடைய வருவாயிலிருந்து 50 சதவிகிதம் ஊதியமாகச் செல்கிறது. 25 சதவிகிதம் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டால், மிச்சம் 25 சதவிகிதம்தான் மற்றவர்களுக்கு என்றால், அதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். 25 சதவிகிதமோ அல்லது அதற்குக் குறைவானதோ ஆதிதிராவிடர்களுக்கு நாம் ஒதுக்குகிறோம் என்றால், மிச்சம் இருக்கின்ற எல்லாத் தொகையும் ஆதிதிராவிடர் அல்லாதவர்களுக்குப் போய்ச்சேருவதாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது. மிச்சத்தொகையும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான். சாலை போட்டால் அதில் ஆதிதிராவிடர்களும் நடக்கிறார்கள். அல்லாதவர்களும் நடக்கிறார்கள். குளம் வெட்டினால், அதில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. சில இடங்களில் உரிமை இல்லாமல் இருக்கலாம். அந்த உரிமையைப் பெற்றுத் தரவேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது.

அதைப்போல எல்லாவிதமான நன்மைகளிலும், அவர்களும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில், எல்லா வகைகளிலும் ஆதிதிராவிடர்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறது. எனவே, தனியாக அவர்களை மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், பிற்படுத்தப்பட்டவர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு என்று, சில சலுகைகளுக்காக, அவர்களுடைய உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக இந்த ஒதுக்கீடே தவிர, இதுவேதான் அவர்களுக்கு, இதிலிருந்து மேலே ஏதும் அவர்களுக்குத் தர முடியாது என்று நூல் கட்டி உச்ச வரம்பு வைத்து இந்த நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை.

பேருந்துக் கட்டணம் குறைப்பு

இறுதியாக, இந்த அவையிலே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்டிப்பாகக் கூடப் பேசினார். இந்தப் பேருந்துக் கட்டணத்தைப் பற்றி எல்லோரும் பேசியிருக்கின்றார்கள். இது பற்றிப் பல விளக்கங்கள் நான் அளித்திருக்கின்றேன். ஏற்கெனவே 14 காசு என்று இருந்ததை 22 காசு என்று உயர்த்தப்பட்டது. பொதுமக்கள், அரசியல் கட்சிகளின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப 22 காசு என்பது 20 காசாகக் குறைக்கப்பட்டது. அப்படி 20 காசாகக் குறைக்கப்பட்ட நிலையிலும்கூட நமக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம், போக்குவரத்துத் துறைக்கு, சுமார் ரூ.280 கோடி. அவர்களுக்கா நஷ்டம்? அரசுக்கு நஷ்டம். அரசு கொடுக்க வேண்டும் அவர்களுக்கு. நாம்தானே கொடுக்க வேண்டும்.

20 காசு என்று நம் மாநிலத்திலே நிர்ணயித்தபோது, ஆந்திராவிலே, நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் சொல்வார்கள், அங்கே 36% கொடுக்கிறார்களே, இங்கே கொடுத்தீர்களா என்று, அதற்கு மாத்திரம் அதை Compare (ஒப்பீடு) செய்வார்கள். பழனிசாமி, சுப்பராயன் எல்லோரும் அதை 'கம்பேர்' செய்வார்கள். அதை இங்கே கொடுப்பீர்களா என்று கேட்பார்கள்.

ஆந்திராவிலே, கேரளாவிலே, கர்னாடகாவிலே, ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 22 காசுகள், அதைவிட இங்கே 2 காசுகள் குறைவு. இராஜஸ்தானிலே கிலோ மீட்டருக்கு 24 காசு. உபி.பெரிய மாநிலம் - அதிலே 27.80 காசு. அதைவிட நாம் 7.80 காசு குறைவாக இருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட, தொடர்ந்து ஆளுநர் உரையின் விவாதத்திலே அத்தனைப் பேரும் பேசி, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும் என்னை அரித்தெடுத்த காரணத்தினால், பேருந்துக் கட்டணம் கிலோ மீட்டருக்கு மேலும் 2 காசு குறைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசியாகிவிட்டது. கணேசன் உட்பட எல்லோரும் பேசியாகிவிட்டது. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் பொதுமக்களுடைய நன்றி, எனக்கு மாத்திரம் அல்ல; உங்கள் எல்லோருக்கும் சாரும் என்று கூறி, கி.மீட்டருக்கு கட்டணம் 18 காசாக ஆக்கப்படும்; அதற்கேற்றபடி, மற்ற நிலைகள் எல்லாம் ஆக்கப்பட்டு, அறிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து, நல்ல கருத்துக்களைக் கூறிய உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

- இவ்வாறு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள், பேரவை உறுப்பினர்களின் விவாதங்களுக்குப் பதில் அளித்து உரையாற்றினார்.

தமிழரசு

படித்துப்

பயன்பெறுவீர்